

EXPEDITIE

DUIKPLOEG HAALT TROEP VAN ZEECONTAINERRAMP UIT HET WATER

NOORDZEE WEER WAT SCHONER

Klaudie Bartelink laat de spullen zien die het duikteam uit de Noordzee heeft gehaald.
FOTO'S RENÉ OUDSHOORN

De duikers gingen afgelopen dagen de zee op met de Cdt. Fourcault, een voormalige Belgische loodsboot.

Na negen dagen zijn de leden van Duik De Noordzee Schoon terug van hun veertiende expeditie. Op de dertien vorige bestond de buit uit duizenden kilo's visnet. Gisteren kwamen ze terug met een schip vol troep van de honderden zeecontainers die in januari overboord sloegen.

door Marie-Thérèse Roosendaal

Op het dek liggen donsjackjes in verschoten roze en oranje, de carrosserie van een speelgoed-BMW, een zee-groen rolkoffertje, voetbubbelbadjes, een oit witte gymb, een smerige badjas, de grill van een auto, fuchsia-roze stoelzittingen die niet lijken te zijn aangetast door het zoute water. Op een tot vaalrood uitgebeten motorkap groeit een anemoontje, als een kleine overwinning van de zee op de mens.

„Allemaal spullen uit de 342 zeecontainers die negen maanden geleden over-

boord zijn geslagen van de MSC Zoe”, vertelt Klaudie Bartelink.

Vaste grond

De Cdt. Fourcault, die voorheen dienstdeed als Belgische loodsboot, meert af aan de Scheveningse kade. Na negen dagen aan boord krijgen de bijna dertig teamleden van Duik De Noordzee Schoon weer vaste grond onder de voeten. Duikpakken hangen op een rij te drogen, duikflessen en -uitrustingen staan in het gelid. Uit de machinekamer walmt een warme diesel-lucht.

En bovendecks ligt dus die

Brenda van Doorn: „Pittig was het. Maar ik ben nou eenmaal verzot op de onderwaterwereld, dus wil ik meehelpen.”

buit van 2500 kilo: 2000 kilo vistuig en 500 kilo MSC-vracht. Klaudie Bartelink plukt wat rode dameschoentjes uit de berg. „Niet mijn maat. En het zijn ook overwegend linkerschoenen.”

Bartelink, levenspartner van missieleider Ben Stiefel-hagen, is met alle veertien expedities om rotzooi uit de Noordzee te halen, mee geweest. „Door de MSC-containers was het deze keer anders. Negen maanden na die ramp ligt er nog zo veel, ver verspreid door de sterke stroming.”

Zware klus

Voor de duikers was het een zware klus. „Alles is aan het verzanden en dus loodzwaar. Onder water deden we de spullen in juten postzakken met gaten, daaronder vulden we ballonnen met lucht om ze met stalen kettingen naar boven te tillen. We waren zo blij als dat lukte, anders breekt het allemaal af tot micro-plastic en dat zien we vroeg of laat terug in de voedselketen. Er liggen nog 47 containers op de zeebodem.”

Duiker Sven Middelkoop wijst op wat scheermesjes met handvat. „Onbruikbaar want verroest, maar het plastic is nog intact.”

De expeditie voerde van

Scheveningen tot de Borkumse Stenen, twintig kilometer boven Schiermonnikoog. „Duiken gaat een beetje in het wilde weg”, vertelt woordvoester Corrie Romijn. „Boven water zie je meestal niet wat er onder ligt.”

In totaal haalde de stichting 60.000 kilo aan vistuig op, een optelsom van alle expedities. Van de berg opgedoken netten waait een penetrante lucht over het dek. Rotte vis, onmiskenbaar. „Netten en lijnen blijven ha-

'Het plastic is nog intact'

ken aan wrakken. Daar zijn de vissers niet blij mee, want ze verspelen hun werkmateriaal en kapitaal. Maar onder water veroorzaken die spullen ook veel ellende, want die netten blijven spookvissen. Levende kreeften en andere zeedieren raken erin verstrikt en sterven een langzame dood.

Eén visdraadje kan een krabje levenslang gijzelen. En het materiaal is zo loeisterk, dat het zeshonderd jaar duurt voor het wordt afgebroken.”

Een kist vol verspeeld lood van sportvissers, opgekleurd met wat fluorescerende plastic aasvisjes. In een andere bak deint een troebele sloot: „Zoet water voor het afspoelen van de onderwatercamera's.” Sven Middelkoop wijst ons op een bak naast de machinekamer. „Oesters! Daar hebben we wel wat begerige blikken op geworpen. Tja, waar bleef de champagne! Maar ze gaan voor onderzoek naar de Universiteit van Wageningen.”

Zeeziek

De duikersploeg is samengesteld uit amateurarcheologen, biologen, fotografen. „Pittig was het”, zegt deelnemster Brenda van Doorn. „De stroming in de Noordzee is sterk en we doken zo'n beetje twee keer per dag anderhalf tot twee uur. Maar ik ben nou eenmaal verzot op de onderwaterwereld, dus wil ik meehelpen. De eerste dag was echt iedereen zeeziek, ik ook. Een golf van twee meter lijkt niks, tot je op een boot zit... Telkens heel even aan tafel, en dan snel mijn bed weer in. Maar na een dag was ik gewend en onder water merk je er helemaal niks van. En 's nachts wiegde de zee me heerlijk in slaap.”

De Cdt. Fourcault ligt amper aan wal afgemeerd of Brenda springt met een juichkreet via de reling op de kade en vliegt haar vriend om zijn nek. Die zegt met een gelukkige grijns: „Negen dagen onder water is ook lang.”

Ben Stiefel-hagen was de leider van de duikmissie. De 'buit' woog 2500 kilo: 2000 kilo vistuig en 500 kilo MSC-vracht.

